

**Prezidents
Henrijs B. Airings**
Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Uzticamie draugi

Viens no lielākajiem cieņas apliecinājumiem, ko Glābējs var mums izrādīt, ir nosaukt mūs par „draugiem”. Mēs zinām, ka Viņš ar pilnīgu mīlestību mīl visus Sava Debesu Tēva bērnus. Bet tiem, kas ir bijuši uzticīgi, Viņam kalpojot, Viņš ir izvēlējis šo īpašo apzīmējumu. Jūs atceraties vārdus no Mācības un Derību 84. nodaļas: „Un vēl Es saku jums, Mani draugi, jo no šī brīža Es saukšu jūs par draugiem, ir noderīgi, lai Es jums dotu šo pavēli, ka jūs kļūstat tāpat kā Mani draugi tanīs dienās, kad Es biju ar viņiem, ceļodams sludināt evaņģēliju Savā spēkā” (M&D 84:77).

Mēs kļūstam par Viņa draugiem, kad Viņa vietā kalpojam citiem. Viņš ir pilnīgs piemērs tam, kādi draugi mēs kļūsim. Viņš vēlas tikai to, kas ir labākais Viņa Debesu Tēva bērniem. Viņu laime ir Viņa laime. Viņš izjūt viņu bēdas kā Savas, jo Viņš ir samaksājis par visiem viņu grēkiem, uzņemoties uz Sevi visas viņu vājības, nesot visas viņu grūtības un sajūtot visas viņu skumjas. Viņa nolūki ir tīri. Viņš nemeklē Sev atzinību, bet dod visu godu Savam Debesu Tēvam. Nevainojams draugs, Jēzus Kristus, ir pilnīgi nesavtīgs, piedāvājot citiem laimi.

Katrs no mums, kas ir noslēdzis kristīšanās derību, ir apsolījis, ka sekos Viņa piemēram un nesīs viens otra slogus, kā to darītu Viņš (Mosijas 18:8).

Dažu nākamo dienu laikā jums būs daudzas iespējas

kļūt par draugu Viņa vietā. Tas var notikt tad, kad jūs iesit pa puteklainu ceļu. Tas var notikt tad, kad jūs sēdēsiet vilciena vagonā. Tas var notikt tad, kad jūs meklēsiet vietu, kur apsēsties Baznīcas sanāksmē. Ja jūs uzmanīgi skatīsities, jūs redzēsiet kādu nesam smagu nastu. Tā var būt bēdu nasta, vientulības nasta vai arī aizvainojuma nasta. Šo nastu jūs ieraudzīsiet tikai tad, ja būsiet lūguši pēc Gara, lai Tas dod jums acis, kas redzētu sirds dziļumus, un ja būsiet apsolījuši pacelt gurdenās rokas.

Atbilde uz jūsu lūgšanu varētu būt veca drauga seja, kāds, ko jūs neesat redzējuši jau gadiem, bet kura vajadzības pēkšņi ienāca jūsu prātā un sirdī, un jūs tās izjutāt kā savas. Ar mani tā ir noticis. Veci draugi, kas atrodās tālu prom un kurus es nebiju redzējis jau gadiem ilgi, ir sasnieguši mani, lai sniegtu man uzmundrinājumu, un vienīgi Dievs varēja pateikt viņiem par manām rūpēm.

Dzīvie Dieva pravieši ir lūguši mūs būt par uzticamiem draugiem tiem, kas ir ienākuši Baznīcā kā jaunpievērstie, un doties glābt tos, kuri ir novirzījušies no ceļa. Mēs to varam izdarīt, mēs to izdarīsim, ja mēs vienmēr atcerēsimies Glābēju. Kad mēs vērsīsimies pie cilvēkiem, lai sniegtu palīdzību un atvieglotu ciešanas, Viņš būs kopā ar mums. Viņš vedīs mūs pie tiem, kuriem ir nepieciešama palīdzība. Viņš svētīs mūs ar spēju

just to, ko jūt viņi. Ja mēs neatlaidīgi centīsimies kalpot šiem cilvēkiem, mums arvien biežāk tiks dota dāvana just Viņa mīlestību pret tiem. Tas dos mums drosmi un spēku uzticībā vērsties pie cilvēkiem atkal un atkal.

Gan šeit uz zemes, gan mūžībā mēs sajūtīsim prieku par to, ka esam laipni gaidīti Viņa uzticīgo draugu pulkā. Es lūdzu par šo svētību visiem mums un tiem, kam mēs kalpojam.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

Gimenes locekļi visdrīzāk piedalīsies aktīvi tad, kad tiem tiks lūgts kaut ko saskatīt, kad tie pētīs Svētos Rakstus un praviešu vārdus (skat. *Teaching, No Greater Call* [1999], 55. lpp.). Kad jūs lasīsiet šo rakstu, palūdziet ģimenes locekļiem noskaidrot principus, kas palīdzēs viņiem būt cienīgiem saukties par Tā Kunga draugu.

Teaching, No Greater Call ir rakstīts: „Ja jums ir Kristum līdzīga mīlestība, jūs būsit labāk sagatavots, lai mācītu evaņģēliju. Jūs tiksiet iedvesmots, lai palīdzētu citiem iepazīt Glābēju un sekot Viņam” (12). Nosakiet rakstā tos principus, kas varētu jums palīdzēt būt par labāku mājskolotāju. Apspriediet šos principus ar savu mājskološanas pārinieku un lūgšanu pilni apdomājiet to, kā būt par „uzticamiem draugiem” tiem, kam jūs kalpojat.

JAUNIEŠI

Jauniņais

Metjū Okabe

Man bija grūtības iekļauties jaunajā vietā. Mana ģimene nesen pārcēlās no otras valsts malas. Bīskapijā, uz kuru mēs pārcēlāmies, bija liela jauniešu grupa, bet tā bija pirmā reize, kad es biju jauniņais. Ļaunākais bija tas, ka man bija jādodas uz jaunu skolu, un man prātā uzreiz iešāvās doma: „Kam es sēdēšu blakus pusdienu laikā?” Varbūt es ieraudzīšu kādu no Baznīcas, bet es negribēju apsēsties pie pusdienu galda, kurš jau bija aizņemts, jo īpaši tāpēc, ka nezināju, vai viņi vispār gribēs mani redzēt pie sava galda!

Likās, ka pirmā diena skolā velkas mūžīgi. Beidzot

ieskanējās pusdienu zvans. Kad es lēnām iegāju ēdamzālē, es lūdzu Debesu Tēvam palīdzēt man atrast kādu, kuru es pazītu. Es uzmetu skatienu apkārt, lai redzētu, vai es kādu pazīstu. Es nevienu neieraudzīju. Tā es devos pie galda, kas atradās ēdamzāles tālākajā stūrī, un apēdu savas pusdienas.

Vēlāk tajā pašā dienā matemātikas stundas laikā es saskatīju pazīstamu seju. Torīt Deividu es biju redzējis seminārā. Viņš palūdza manu stundu sarakstu un atklājās, ka mums abiem sakrīt pusdienu laiks. „Ei, kur tu šodien biji pusdienu laikā?” viņš jautāja.

„Es ēdu zāles tālākajā stūrī,” es atbildēju.

„Nu, tad rīt nāc un sēdi man blakus pusdienu laikā,” viņš teica.

Es esmu pateicīgs par mīlošo Debesu Tēvu, Kurš zina katru mūsu vajadzību un Kurš atbild uz katru mūsu lūgšanu. Es arī esmu pateicīgs par kādu, kas bija gatavs pastiept man draudzības roku. Kaut kas tik vienkāršs kā uzaicinājums var padarīt dzīvi gaišāku.

BĒRNI

Jēzus Kristus, mūsu nevainojamais draugs

Prezidents Airings teica, ka Jēzus ir mūsu nevainojamais draugs. Zemāk ir minēti daži veidi, kādos Jēzus parāda Savu nevainojamo draudzību pret mums.

Viņš vēl mums to, kas mums ir vislabākais.

Viņš ir laimīgs, kad mēs esam laimīgi.

Viņš sajūt bēdas, kad mēs jūtamies bēdīgi vai sāpināti.

Viņš cieta mūsu grēku dēļ, lai mēs varētu atgriezties pie Debesu Tēva.

Būt Jēzus draugam

Prezidents Airings teica, ka mēs varam kļūt par Jēzus draugu, esot draugs citiem Viņa vietā. Uzzīmē šos četrus veidus, kādos tu vari būt draugs.

Tu vari palīdzēt kādam, kas ir bēdīgs.

Tu vari būt draugs kādam, kas ir vientuļš.

Tu vari uzaicināt kādu atnākt uz baznīcu.

Tu vienmēr vari atcerēties Jēzu.